

III. Bijzondere bewijswaarde van het proces-verbaal van vaststelling van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle

Betwisting – Afschrift ervan ter kennis gebracht van de vermoedelijke dader van de inbreuk – Termijn – Tegendeel van de vaststelling – Artikel 168*quater*, derde lid van de Gvu-wet – Artikel 142, § 2, derde lid van de Gvu-wet – Kamer van eerste aanleg en de Kamer van beroep

Vraag nr. 3306, gesteld op 21 maart 2019 aan mevrouw de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, door mevrouw VAN CAMP, volksvertegenwoordigster¹

In een betwisting tussen een zorgverlener en de Dienst geneeskundige evaluatie en controle (DGEC) hebben de processen-verbaal van vaststelling (PVV) van een inbreuk overeenkomstig artikel 142, § 2, derde lid van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen bewijskracht tot het tegendeel bewezen is, voor zover een afschrift ervan ter kennis wordt gebracht aan de vermoedelijke dader van de inbreuk binnen een termijn van veertien dagen die aanvangt de dag na de vaststelling van de inbreuk, door de in artikel 146 Gvu-wet bedoelde sociaal-inspecteurs. Het betreft een bijzondere bewijswaarde.

Artikel 168*quater*, lid 3 van de gecoördineerde wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkering voegt hieraan toe dat een afschrift van het PVV op straffe van nietigheid bij ter post aangetekende brief aan de betrokken zorgverlener moet worden betekend binnen de veertien dagen volgend op de vaststelling.

Dit is vergelijkbaar met de bepaling uit onder meer artikel 66 van het Sociaal Strafwetboek, dat eveneens een bijzondere bewijskracht toekent aan de PVV's van een inbreuk die zijn opgemaakt door de sociaal-inspecteurs, alsook met artikel 62, eerste en achtste lid van de Wegverkeerswet, dat bepaalt dat een afschrift van een PVV aan de overtreder wordt gezonden binnen een termijn van veertien dagen, te rekenen van de datum van vaststelling van de misdrijven.

1. Wat dient in een onderzoek door sociaal-inspecteurs van de DGEC als een vaststelling te worden beschouwd? Is een vaststelling de gebeurtenis waarbij de gegevens aan het licht zijn gekomen waarop een tenlastelegging is gebaseerd (bijv. op het moment van een verhoor, indien de tenlastelegging op dit verhoor wordt gebaseerd)?
2. Dient de DGEC elke keer wanneer zij een dergelijke vaststelling doet met betrekking tot de uitvoering van de zorgen, de conformiteit van de uitvoering van de zorgen of enige andere prestatie die de zorg van verzekerden betreft, deze vaststelling mee te delen aan de betrokken zorgverlener en dit binnen een termijn van veertien dagen zodat zij de rechten van verdediging kan uitoefenen?

1. Bulletin nr. 184, Kamer, gewone zitting 2018-2019, p. 420.

3. Is het niet zo dat de *ratio* die aan het invoegen van deze termijn in de Gvu-wet verbonden wordt, ligt in het feit dat degene die een inbreuk zoals bedoeld in deze bepalingen heeft gepleegd zich na 14 dagen de inbreuk beter zal herinneren, en dat de *ratio* van het toekennen van een bijzondere bewijswaarde aan deze PVV's wordt gevonden in de betrachting te verhelpen aan het onmogelijk maken van de bewijslast ten aanzien van degene die de inbreuk pleegt, met name dat het tegendeel van de vaststelling dient te worden bewezen door de betrokken zorgverleners gelet op de bijzondere bewijskracht van het PVV?
4. Is het niet zo dat het vaststellen van een inbreuk drie jaar na de datum van de zogenaamde inbreuk, waarbij aldus de termijn zoals bepaald bij artikel 168^{quater}, lid 3 ZIV-wet wordt geïnterpreteerd in die zin dat een PVV met betrekking tot inbreuken die tot drie jaar terug werden gepleegd slechts dient te worden overgemaakt binnen de 14 dagen na het opstellen van het document (PVV) de bewijslast van de betrokken zorgverlener onmogelijk maakt?

Indien het antwoord hierop negatief is, dient te worden verduidelijkt hoe het tegendeel kan worden bewezen gelet op de rechtspraak van de kamer van eerste aanleg en de kamer van beroep waarin telkenmale beslist wordt dat de bewijsstukken van de betrokken zorgverlener geen bewijswaarde hebben omwille van het feit dat deze niet in *tempore non suspecto* werden opgemaakt en in het belang van de betrokken zorgverlener worden opgemaakt en aldus subjectief zouden zijn?

Antwoord

Artikel 168^{quater}, derde lid van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen (Gvu-wet) handelt over de vaststellingen van de sociaal inspecteurs van de Dienst voor administratieve controle zoals blijkt uit het tweede lid van het artikel:

“De sociaal inspecteurs van de Dienst voor administratieve controle zijn bevoegd overtredingen bedoeld in het eerste lid, bij proces-verbaal vast te stellen, op basis van gegevens die door de verzekeringsinstellingen worden verstrekt aan het Instituut.

Een afschrift van het proces-verbaal moet op straffe van nietigheid bij ter post aangetekende brief aan de betrokken zorgverlener worden betekend binnen de veertien dagen volgend op de vaststelling.”.

Die bepaling is niet van toepassing op de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle (DGEC).

Overeenkomstig artikel 142, § 2, derde lid Gvu-wet moet een afschrift van het proces-verbaal van vaststelling ter kennis gegeven worden aan de vermoedelijke dader van de inbreuk binnen een termijn van 14 dagen die aanvangt de dag na de vaststelling van de inbreuk opdat het proces-verbaal van vaststelling bewijskracht zou hebben tot het tegendeel bewezen is.

Afhankelijk van de concrete elementen van het dossier zullen er in bepaalde dossiers meer onderzoeksdaden gesteld moeten worden dan in andere (bijvoorbeeld meerdere verhoren of extra gegevens opvragen). Het bewijs van de inbreuken is niet altijd even makkelijk te leveren door de sociaal inspecteur. De DGEC kan namelijk feiten vaststellen in een proces-verbaal van vaststelling waar de verzekeringsinstellingen kennis van hebben gekregen tot drie jaar voorheen. De datum waarop die verstrekkingen daadwerkelijk “uitgevoerd” werden, is nog verder verwijderd van de datum van het proces-verbaal van vaststelling.

Artikel 21 van het Sociaal Strafwetboek geeft de beoordelingsbevoegdheid van de sociaal inspecteur weer. Daaruit blijkt dat een sociaal inspecteur de overtreder bijvoorbeeld ook een termijn kan geven om zich in regel te stellen en dat er dus niet steeds overgegaan moet worden tot het effectief opstellen van een proces-verbaal van vaststelling.

Bovendien is het proces-verbaal van vaststelling van de sociaal inspecteur van de DGEC niet het begin van de administratieve procedure voor de leidend ambtenaar of de Kamer van eerste aanleg.

De Kamer van eerste aanleg en de Kamer van beroep oordelen overeenkomstig artikel 144, §§ 2 en 3 GVU-wet als onafhankelijk en onpartijdig administratief rechtscollege met volle rechtsmacht. Zij oordelen soeverein over de dossiers bij hun aanhangig.